

Poruka subotne škole

Saveti za hrišćanski život IV/2012

— IV tromesečje —

6. oktobar 2012.

1. KOJI POBEDI NEĆE MU NAUDITI DRUGA SMRT

“I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije s ostalijem sjemenom njezinijem, koje drži zapovesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista”. (Otkrivenje 12, 17.)

Mi ćemo u bliskoj budućnosti videti kako se ispunjavaju ove reči, pošto će se protestantske crkve sjediniti sa svetom i sa papskom silom protiv onih koji drže zapovesti Božje. Ovaj isti duh koji je podsticao papiste u prošlosti navodiće i protestante da zauzmu isti stav prema onima koji budu hteli da ostanu verni Bogu.

Gospod vrši svoje delo. Celo nebo je u pokretu. Uskoro će ustati Sudija ove zemlje da bi opravdao svoj uvređeni autoritet. Znak oslobođenja će biti utisnut na one koji drže zapovesti Božje, koji duboko poštuju Njegov zakon i koji odbijaju da prime žig zverin i njene ikone.

Gospod je otkrio šta će se dogoditi u poslednjima danima, kako bi se Njegov narod pripremio da opstane u borbi, sa burom protivljenja i gnjeva. Oni koji su opomenuti o događajima koji predstoje ne smeju sedeti ravnodušno očekujući buru koja dolazi i tešeći se da će Bog štiti svoje verne na dan nevolje. Mi treba da budemo kao ljudi koji očekuju svog Gospoda, ali ne u besposlenom očekivanju,

nego u najusrdnije radu i s nepokolebljivom verom. Mi sada nemamo vremena da svojim mislima dopuštamo da se bave manje važnim stvarima. Dok ljudi spavaju sotona aktivno radi da stvari tako podese da narod Gospodnji ostane bez milosti i opravdanja. Nedeljni pokret sada tajno sebi priprema put. Njegove vođe prikrivaju njegov pravi cilj i mnogi koji prilaze ovom pokretu ne uviđaju kuda ih on u stvari vodi. (5T 452.)

13. oktobar 2012.

2. NAUKA I OTKRIVENJE

“Reče bezumnik u srcu svom: Nema Boga!” (Psalam 14, 1.)

Postoje ljudi koji misle da su načinili velika otkrića u nauci. Oni navode mišljenja učenih ljudi kao onih koje smatraju nepogrešivima, i govore da su naučni zaključci istina koja se ne može opovrgnuti. Međutim, Božju reč, koja je proglašena za žižak nozi umornog putnika, ocenjuju prema tom merilu i proglašavaju nepouzdanom. Naučna istraživanja u koja su se te osobe upustile, pokazala su se kao zamka za njih. Ona su pomračila njihov um, i oni su odlutali u sumnjičavost. Svesni svog uticaja, umesto da gledaju na Izvor svake mudrosti, pobedonosno se uzdižu u površnom znanju koje su stekli. Uzdižu svoju ljudsku mudrost kao suprotnost mudrosti velikog i moćnog Boga i usuđujući se da uđu u rat s Njime. Nadahnuta Reč proglašava takve ljude “bezumnima”.

Bog je dozvolio da se bogatstvo svetlosti izlije na svet preko naučnih otkrića i umetnosti, ali kada takozvani naučnici govore i pišu o tim temama sa pretežno ljudskog stanovišta, oni sigurno i neizbežno stižu niz pogrešnih zaključaka. Najveći umovi, ako u svojim istraživanjima nisu vođeni Božjom rečju, ostaju zbunjeni u svojim pokušajima da istraže odnos između nauke i otkrivenja. Stvoritelj i Njegova dela stoje izvan oblasti njihovog shvatanja i pošto nisu u stanju da ono što je natprirodno objasne prirodnim zakonima, biblijske podatke proglašavaju nepouzdanim. Onaj koji posumnja u verodo-

stojnost Staroga i Novog zaveta biće naveden da ode i korak dalje i posumnja u postojanje Boga, a zatim, pošto je izgubio oslonac, da padne i razbije se o stene neverstva. Mojsije je pisao pod vođstvom Svetoga Duha, i pravilna geološka teorija nikada neće smatrati da je otkrila nešto što se ne može usaglasiti sa biblijskim navodima. Misao oko koje se mnogi spotiču – da Bog nije stvorio materiju kada je stvarao svet, ograničava silu onoga koji je Svetac Izrailjev.

Mnogi, kada shvate da su nesposobni da ocene Stvoritelja i Njegova dela svojim nesavršenim poznavanjem nauke, sumnjaju u postojanje Boga i Njegovu beskrajnu silu pripisuju prirodi...Biblija se ne sme ocenjivati ljudskim naučnim idejama, već nauku treba ocenjivati po biblijskim nepogrešivim merilima. (Signs of the Times, 13.mart, 1884)

20. oktobar 2012.

3. MI SMO BOŽJI SINOVI I KĆERI

“I ja ću vas primiti, i biću vam Otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospod svedržitelj.” (2. Korinćanima 6, 17.18.)

Stvoritelj svemira vam se obraća kao neki brižni Otac...Vaš nebeski Otac vam predlaže da postanete članovi carske porodice, da po Njegovim neizmerno velikim i dragocenim obećanjima dobijete udeo u božanskoj prirodi...Što vaš karakter postaje sličniji karakteru neporočnih, bezgrešnih anđela i karakteru Hrista, vašeg Otkupitelja, to će se bolje videti otisak božanskoga, a sve će bleđa biti sličnost sa svetom.

“I ja ću vas primiti, i biću vam Otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri...” Kakvog li obećanja pod uslovom poslušnosti!...On obećava da će vam biti Otac. O, kakav je to odnos! Viši i svetiji od bilo koje zemaljske veze. Ako prinesete žrtvu, ako bude trebalo da se odreknete oca, majke, sestara, braće, žene, i dece, Hrista radi, nećete osta-

ti bez prijatelja! Bog vas usvaja u svoju porodicu; postajete članovi Njegovog carskog doma; sinovi i kćeri Cara koji vlada u Nebu nad nebesima.

Ako Boga nazivate svojim Ocem, priznajete da ste Njegova deca, da treba da vas vodi Njegova mudrost, da treba da Mu budete poslušni u svemu, znajući da je Njegova ljubav nepromenljiva. Tada prihvatate i Njegov plan vašeg života. Kao Božja deca, vi tada smatrate da Njegova čast, Njegov karakter, Njegova porodica, Njegovo delo, treba da uživaju vašu najveću pažnju. Tada ste radosni da priznajete i poštujuete svoj odnos prema svom Ocu i prema svakom članu Njegove porodice.

Bog je naš Otac, nežni roditelj, koji se stara o svojoj duhovnoj deci. On se zarekao da će biti zaštitnik, savetnik, vodič, i prijatelj svima koji su Mu poslušni.

27. oktobar 2012.

4. SKORO DO ANĐEOSKOG SAVRŠENSTVA

“Ali će se pravednik držati svoga puta, i ko je čistih ruku većma će ojačati.” (O Jovu 17, 9.)

Svakom čoveku Bog je poverio talante kojima treba da se mudro služi. Ukoliko se pravilno upotebe, ovi talanti poslužiće na slavu Darodavcu. Ali i najdragoceniji Božji dar se može zloupotrebiti i tako postati prokletstvo umesto blagoslova...

Gospod je čoveku darovao sposobnost da se stalno usavršava, i osigurao mu svu moguću pomoć u radu. Zahvaljujući božanskoj blagodati, mi se možemo uzdignuti skoro do savršenstva anđela. Šta bi se moglo kazati o onome koji posle mnogo godina iskustva u istini, posle mnogo dragocenih prednosti za rasteenje u blagodati, ipak ostaje naklonjen svetu i nalazi zadovoljstvi u njegovim uživanjima i razmetanju? Umesto da ide iz snage u snagu, on se, malo-pomalo, udaljuje od Boga i gubi svoj duhovni život.

Talanat nikada ne može da zameni pobožnost, niti nas odobravanje ljudi može preporučiti božanskoj naklonosti. Većini takozvanih hrišćana neophodno je iskreno obraćenje. Ako je srce pravo pred Bogom, onda će i njegova dela biti prava. Zemaljski, unižavajući uticaj obeležava karakter i život onih čija srca ne gore ognjem prave dobrote. Ima veoma mnogo onih koji tvrde da su Hristovi sledbenici, a ipak uzimaju sebi slobodu da se povode za svojim rasuđivanjem, da popuštaju željama svoga srca. Onaj koji želi da napreduje u svom hrišćanskom životu mora uključiti i svoje srce i svoje ruke u rad. Prijatelji ga mogu podsticati i savetovati da bi ga pokrenuli da pođe napred i prema Nebu; Nebo može izlupati svoje najodabranije blagoslove na njega; on može dobijati svaku moguću pomoć i zdesna i sleva; i opet će sve biti uzalud ukoliko ne uloži ozbiljan napor da pomogne samo sebi. On se sam mora uključiti u borbu protiv greha i Sotone ili će izgubiti večni život. (R&H, 20.jun 1882)

Čista religija navodi onoga koji je poseduje da stalno ide napred, nadahnjujući ga plemenitim namerama, učeći ga prikladnosti ponašanja, dajući odgovarajuće dostojanstvo svakom njegovom delu. (R&H, 20.jun 1882)

3. novembar 2012.

5. ŽIVETI U HRISTU

“Kako, dakle, primiste Hrista Isusa Gospoda, onako živite u Njemu.” (Kološanima 2, 6.)

“I živite u ljubavi, kao što je i Hristos ljubio nas, i predade Sebe za nas u prilog i žrtvu Bogu na slatki miris.” (Efescima 5, 2)

Posvećenje je poslušnost Božjem zakonu. Ima mnogo onih koji u duši gaje pogrešne zamisli o ovom delu, ali se Isus molio da Njegovi učenici budu posvećeni istinom, i onda je dodao: “Reč je Tvoja istina!” (Jovan 17, 17) Posvećenje nije neki trenutni akt, već delo koje traje i napreduje, kao što je i poslušnost trajna. Upravo onoliko dugo koliko sotona dolazi k nama sa svojim iskušenjima, vodiće se i bitka

za pobjedu nad samim sobom, svakoga dana iznova, ali poslušnošću, istina će posvetiti dušu. Ono koji su odani istini, zaslugama Isusa Hrista, savladaće sve slabosti u svom karakteru koji ih je navodio da se oblikuju prema različitim okolnostima u životu.

Mnogi su prihvatili gledište da ne mogu da greše zato što su posvećeni, ali je to samo zavodljiva neprijateljska zamka. Postoji stalna opasnost od padanja u greh, jer nas je Hristos lično upozorio da budemo budni i da se molimo da ne padnemo u iskušenje. Ako budemo svesni svojih slabosti, nećemo biti samosvesni, lakomisleni pred opasnostima, već ćemo osećati potrebu da tražimo Izvor svoje snage, Isusa koji je naša pravednost. Doći ćemo k Njemu u pokajanju i skrušenosti, očajnički svesni svoje potpune slabosti, i naučiti da se svakoga dana moramo pozivati na zasluge Hristove krvi da bismo mogli da postanemo sudovi dostojni da ih Učitelj upotrebi.

Pošto tako postanemo zavisni od Boga, nećemo više ratovati protiv istine, već ćemo uvek biti sposobni da stanemo u odbranu onoga što je pravo. Treba da prionemo iz učenja Biblije, i da ne sledimo običaje i tradiciju sveta, misli i dela ljudi. Kada se pojave zablude i kada počnu da se šire pod maskom biblijske istine, oni koji su se povezali sa Hristom neće verovati onome što propovednik kaže, već će, kao plemeniti stanovnici Verije, svakodnevno istraživati Pisma da vide da li je to tako. Kada budu otkrili šta je zaista Gospodnja reč, oni će stati na stranu istine. Oni će slušati glas pravog Pastira koji govori: "To je put, idite njim!" (Isaija 30, 21) Tako ćete naučiti da Biblija postane vaš savetnik, dok glasove stranaca nećete nikada ni slušati ni slediti. (Signs of the Times, 19.maj 1890)

10. novembar 2012.

6. IZ POBEDE U POBEDU

“Jer svaki koji je rođen od Boga pobeđuje svet; i vera je naša ova pobjeda koja pobjedi svet.” (1.Jovanova 5, 4)

Kada se oblaci navuku između vaše duše i Boga, kada je sve oko vas mračno i nepovoljno, kada neprijatelj bude spreman da liši dušu poštenog odnosa prema Bogu i istini, kada se zabluda pokaže uverljivom i privlačnom, tada je vreme za molitvu i za ispoljavanje vere u Boga...Gajeći veru, duša se osposobljava da se uzdigne iznad same sebe, da proдре kroz paklene senke koje neprijatelj baca na puteve svake duše koja teži za besmrtnom krunom...

Isus je rekao: “Stražite i molite se Bogu da ne padnete u napast.” (Marko 14, 38) Mi treba da stražimo i da se molimo sve dok Sotona bude navlačio oblake neverovanja, sastavljene od svakog zla koje je mogao pronaći da navede ljudski um da popusti iskušenju. Međutim, oblak koji se postavlja između Boga i ljudskog bića ne može da obavije čoveka niti da proдре u njegovu dušu sve dok on sam ne otvori svoj um i svoje srce njegovim tamnim zracima. Božji anđeli će čuvati od otrovne malarije neprijateljevih iskušenja svakog čoveka koji se uzdiže iznad samoga sebe, okolnosti i okruženja, gledajući prema Isusu kroz svaki veo i svaku maglu i oblak, prodirući verom i kroz najmračnije iskušenje...

Kada se sjedinite s Hristom, daće vam se svaka snaga koju tražite. Nastavajući u Njemu, možete se boriti muški. Što više budete verovali i uzdali se kao dete u Isusa Hrista, to će veća postajati i vaša sposobnost da verujete. Verom stojite. Samo pokazujući veru možete pobediti sebe...Sebičnost je tlo na kome se Sotona uvek susreće sa onima koje želi da prevari i zarobi i da upravlja njima. Ali, ako se Hristova pravednost pokaže u vama, postaćete jaki. Gledajući iznad sebe prema rassetom Spasitelju, prema vaskrsлом i vaznesenom Gospodu, koji, kao naš zastupnik, posreduje za nas, hvatajući se za Hristovu snagu i uspešnost, možemo pobediti. (Letter 30, 1896)

Nijedna pobjeda koja je ikada postignuta ne može se ni na koji način uporediti s pobjedama vere. Nikada nemojte prestajati da se oslanjate na veru. Ona može da pobjedi usred obeshrabrenja, da postigne pobjedu za pobjedom. (Letter 111, 1902)

17. novembar 2012.

7. HRISTOVI PREDSTAVNICI

**“I kada on dođe pokaraće svet za greh i za pravdu, i za sud.”
(Jovan 16,8)**

Pošto će Utešitelj doći i ukoriti i tebe za greh, za pravednost i za sud, budi oprezan da se ne odupreš Božjem Duhu...Budi spreman da razabereš ono što će ti otkriti. Pokori sebe i svoju volju, dugo obožavane navike koje su ti svojstvene, da bi mogao da primiš načela istine. (R&H, 12.april 1892)

Po ceni beskrajne žrtve i stradanja, Hristos nam je pripremio sve što je neophodno da bismo mogli postići uspeh u svojoj hrišćanskoj borbi. Sveti Duh donosi silu koja osposobljava čoveka da pobjedi. Upravo će delovanjem Svetoga Duha biti suzbijena Sotonina vladavina. Upravo nas Sveti Duh osvedočava u greh i, uz saglasnost ljudskog bića, izbacuje greh iz srca. Um se tada stavlja pod vlast novog zakona – carskog zakona slobode. (R&H, 19.maj 1904)

Gospod Isus deluje preko Svetoga Duha, jer je On Njegov predstavnik. Preko Njega, On uliva duhovni život u dušu, oživljavajući njene energije za dobro, čisteći je od moralne nečistote, i osposobljavajući je za svoje carstvo. Isus treba da izlije velike blagoslove, da podeli ljudima bogate darove. On je Savetnik divni, beskrajn u mudrosti i snazi; i ako budemo prepoznali silu Njegovog Duha, ako budemo dozvolili da nas On oblikuje, stajaćemo kao savršeni pred Njime. Kakva li je to misao! U Hristu živi “svaka punina Božanstva telesno”. U Njemu ćemo biti savršeni i potpuni. (Kološanima 2, 9.10)

Ljudsko srce nikada neće upoznati sreću sve dok ne dozvoli da bude oblikovano delovanjem Božjega Duha. Duh usaglašava obnovljenu dušu sa uzorom, Isusom Hristom. Njegovim uticajem, neprijateljstvo prema Bogu pretvara se u veru i ljubav, oholost u poniznost. Duša prepoznaje lepotu istine i Hristos se slavi savršenstvom i lepotom karaktera. Kada se ove promene dogode, anđeli podižu svoj glas u pesmi, a Bog i Hristos raduju se dušama koje su oblikovane po božanskom uzoru. (R&H, 25.avgust 1896)

24. novembar 2012.

8. SREĆNA ATMOSFERA U DOMU POVOLJNO UTIČE NA ZDRAVLJE

“Blago narodu u kojega je Gospod Bog.” (Psalam 144, 15)

Dom u kome boravi ljubav, u kome nalazi svoj izraz pogledima, rečima, delima, to je mesto u kome i anđeli vole da žive...

Neka sunčeva svetlost ljubavi, radosti, i srećnog zadovoljstva uđe u vaše srce i neka svojim slatkim uticajem prožme ceo dom... Tako stvorena atmosfera biće deci ono što su sunce i vazduh biljnom svetlu, unapređujući zdravlje i živahnost uma i tela.

Naučite svoju dušu radosti, zahvalnosti, izražavanju blagodarnosti Bogu na Njegovoj velikoj ljubavi kojom nas je ljubio...Hrišćanska radost je prava lepota svetosti.

Dok žalost i brige ne mogu da izleće ni jednu jedinu dušu, mogu da učine velike štete; ali, radost i nada, osvetljavajući puteve naših bližnjih, predstavljaju “život onima koji ih nalaze, i zdravlje svemu telu njihovu.” (Priče 4, 22)

Majka mora da neguje radosno, zadovoljno, srećno raspoloženje. Svaki napor u tom smeru biće nagrađen i fizičkim blagostanjem i moralnim karakterom njene dece. Radostan duh će unaprediti sreću njene porodice, i u vrlo velikoj meri popraviti njeno sopstveno zdravlje.

Zdravlje mladih zahteva vežbanje, radost i srećnu, prijatnu atmosferu oko njih, da bi se razvilo fizičko zdravlje i skladan karakter.

Kao od dece videla, Bog očekuje od nas da negujemo radostan, srećan duh, da bismo mogli upućivati hvale Njemu koji nas je pozvao iz tame u svoje čudesno videlo.

1. decembar 2012.

9. SLEDIMO HRISTA U OBREDU VEČERE GOSPODNJE

“Tako i čašu po večeri, govoreći: ova je čaša novi zavet u mojoj krvi, ovo činite, kad god pijete, meni za spomen.”

(1. Korinćanima 11, 25)

Hristos je stajao na raskrsnici između dva sistema i njihova dva velika praznika...Dok je jeo Pashu sa svojim učenicima, On je umesto nje utemeljio službu koja je trebalo da bude uspomena na Njegovu veliku žrtvu. Trebalo je da narodni jevrejski praznik bude zauvek ukinut. Služba koju je Hristos uspostavio trebalo je da bude poštovana među Njegovim učenicima u svim zemljama i u sva vremena... Trebalo je da se ovaj obred svetkuje sve dok On po drugi put ne dođe u sili i slavi.

Prilikom ovih obreda, koje je sam utemeljio, Hristos se sreće sa svojim narodom i svojom prisutnošću mu daje snagu... Svi oni koji u veri budu gledali na Njega, dobiće velike blagoslove. Svi oni koji budu zanemarivali ove trenutke božanskih prednosti mnogo će izgubiti. O njima bi se s pravom moglo kazati: “Niste svi čisti!”...

Međutim, obred Večere Gospodnje nije trebalo da bude vreme tugovanja. To nije bila njegova svrha... Nije trebalo da se sećaju sukoba između sebe i svoje braće. Obred pripreme bio je određen za sve to... Sada su dolazili da se sretnu sa Hristom. Nije trebalo da stoje u senci krsta, već u njegovom spasonosnom videlu. Trebalo je da otvore srca blistavim zracima Sunca pravednosti. Sa srcima koja su bila

očišćena Hristovom najdragocenijom krvlju, potpuno svesni Njegove prisutnosti, iako Ga ne vide, trebalo je da čuju Njegove reči: “Mir vam ostavljam!”... (Jovan 14, 27)

Obred Večere Gospodnje ukazuje na Hristov drugi dolazak. Njegov je zadatak da tu nadu održi živom u umu učenika...U svojim nevoljama nalazili su utehu u nadi u drugi Gospodnji dolazak. Neizrecivo im je dragocena bila misao: “Jer kad god jedete ovaj hleb, i čašu ovu pijete, smrt Gospodnju obznanjujete dokle ne dođe!” (1. Korinćanima 11, 26)

8. decembar 2012.

10. SJEDINJENJE ZAKONA I JEVANĐELJA

“Kvarimo li dakle zakon verom? Bože sačuvaj, nego ga još i utvrđujemo.” (Rimljanima 3, 31)

Slušamo mnoge koje je neprijatelj prevario kako stalno tvrde: “Ja sam spasen!” Međutim, oni pokazuju takav prezir prema Božjim načelima pravednosti da znamo... da oni ne znaju ništa o spasonosnoj blagodati. Njihovo srce nije u skladu s Božjim zakonom, već je u neprijateljstvu s tim zakonom. Tako je bilo i sa velikim buntovnikom na Nebu. Da li će Bog uzeti na Nebo ljude i žene koji nemaju nikakvog poštovanja prema zakonu Njegovog svemira?

Šta će grešnika navesti da prepozna svoje grehe ukoliko ne zna šta je greh? Jedina definicija greha u Božjoj Reči nalazi se u 1. Jovanovoj 3, 4: “Greh je kršenje zakona.” Grešnik mora da bude naveden da shvati da je prestupnik. Hristos, koji umire na krstu na Golgoti, privlači njegovu pažnju. Zašto je Hristos uopšte umro? Zato što je to bio jedini način da čovek bude spasen!...On je uzeo na sebe naše grehe da bi mogao uračunati svoju pravednost svima koji veruju u Njega... Božja dobrota i Božja ljubav navode grešnika na pokajanje pred Bogom i na veru u Gospoda Isusa Hrista. Probuđenom grešniku...ukazuje se na zakon koji je prestupio. On ga poziva da se pokaje, ali nema nikakve spasonosne sile u zakonu da pomiluje prestupnika

zakona, pa njegov slučaj izgleda beznadežan. Međutim, zakon grešniku ukazuje na Hrista. Koliko god da su duboki naši gresi i prestupi, krv Isusa Hrista može da nas očisti od svakoga greha...

Zakon i jevanđelje idu ruku pod ruku. Jedno nadopunjuje drugo. Zakon bez vere u jevanđelje Hristovo ne može da spase prestupnika zakona. Jevanđelje bez zakona je nedelotvorno i bez snage. Zakon i jevanđelje predstavljaju savršenu celinu. Gospod Isus Hristos postavio je temelje građevine, ali postavlja i "najviši kamen s usklicima: milost, milost njemu!" (Zaharija 4, 7) On je začetnik i svršitelj naše vere, alfa i omega, početak i svršetak, prvi i poslednji. Ovo dvoje kada se prožimaju – jevanđelje Isusa Hrista i Zakon Božji – stvaraju "nelicemernu" ljubav i istinsku veru. (MS 53, 1890)

15. decembar 2012.

11. TAJNA SVETOSTI

"I obucite se u novoga čoveka koji je sazdan po Bogu u pravdi i u svetinji istine." (Efescima 4, 24)

Niko ne može dobiti svetost kao svoje pravo ili kao dar od bilo kojeg ljudskog bića.

Svetost je Božji dar u Hristu. Oni koji prime Spasitelja postaju sinovi Božji. Oni su Njegova duhovna deca, novorođena, obnovljena u pravednosti i istinskoj svetosti. Njihov um je promenjen. Bistrijim pogledom posmatraju večnu stvarnost. Usvojeni su u Božju porodicu, postali usklađeni s Njegovim likom, preobraženi Njegovim Duhom iz slave u slavu. Umesto da gaje najvišu ljubav prema sebi, počinju da gaje najvišu ljubav prema Bogu i prema Hristu.

Prihvatiti Hrista kao svog Spasitelja, slediti Njegov primer samoodricanja – to je tajna svetosti. (6 SDA BC, 1117)

Svetost nije zanos; to je posledica predanja svega Bogu; to je življenje od svake reči koja izlazi iz usta Božjih; to je ispunjavanje volje našeg nebeskog Oca; to je uzdanje u Boga u nevoljama; verovanje u Njegova obećanja u tami kao i pri svetlosti. Religija znači hodati

verom, isto onoliko koliko i gledanjem, uzdati se u Boga s potpunim poverenjem, počivati u Njegovoj ljubavi. (YI, 17.februar 1898)

Posvećenje je stanje svetosti, iznutra i spolja, to znači biti svet i bez ostatka Gospodnji, ne formalno, već istinski. Svaka nečista misao, svaka požudna strast, odvaja dušu od Boga, jer Hristos nikada ne može staviti odeću svoje pravednosti na grešnika da bi prikrio njegovu izopačenost...Pobeđivanje zla mora se odvijati progresivno, mora postojati usklađivanje s dobrom, odslikavanje Hristovog karaktera. Mi moramo hoditi u videlu, koje će se povećavati i postajati sve blistavije dok ne svane pravi dan. To je istinsko, stvarno rastenje, sve dok konačno ne dostignemo puni uzrast ljudi i žena u Isusu Hristu...

Usklađivanje s Hristovim karakterom, savlađivanje svakog greha i iskušenja, hodanje u strahu Božjemu, neprestano stavljanje Gospoda ispred nas, doneće nam mir i radost na Zemlji i obezbediti nam čistu sreću na Nebu. (Letter 12, 1890)

22. decembar 2012.

12. DA LI TE JE RELIGIJA UČINILA BOLJIM?

“A vladajte se dobro među neznabošcima, da bi za ono za što vas opadaju kao zločince, videvši vaša dobra dela, hvalili Boga u dan pohoda.” (1. Petrova 2, 12)

Sve ono što smo u srcu otkriće se u karakteru, i imaće uticaja na sve s kojima se družimo. Naše reči, naša dela predstavljaju miris života na život ili miris smrti na smrt. Na sudu ćemo se naći licem u lice sa onima kojima smo pomogli da krenu pravim, sigurnim putevima svojim izabranim rečima, savetom, ako smo održavali svakodnevnu vezu s Bogom i imali živi, trajni interes za spasavanje duša svojih bližnjih. (Nedatirani MS 73)

Hrišćanin se ne sme zadovoljiti time da bude samo aktivan kao poslovni čovek. On ne sme da bude toliko obuzet svetovnim poslovi-

ma da jedva nalazi nekoliko slobodnih trenutaka ili misli za rekreaciju ili za prijateljstvo, za dobro koje treba činiti drugima, za negovanje svoga uma, ili za dobro svoje duše. Energija i marljivost u poslovima svakako su pohvalne osobine, ali nas ne smeju navesti da zanemarimo ljubav prema Bogu i čoveku, što Biblija od nas zahteva.

Naše ponašanje u svetovnim pitanjima, naši međuljudski odnosi, pomno i strogo se prate. Ono što kažemo u crkvi nema tako ozbiljne posledice kao naše ponašanje u domaćem krugu ili među našim susjedima. Ljubazne reči, promišljena dela, istinska učtivost i gostoljubivost imaće trajan uticaj u korist hrišćanske religije.

Neka se ni o kome među nama ne izrekne svedočanstvo: "Religija ga nije načinila boljim čovekom. On isto toliko ugađa sebi, isto je tako svetovan, grubo nastupa u trgovini, kao što je uvek bio!" Svi koji donose takve rodove, rasipaju ono što je Hristovo, umesto da prikupljaju zajedno s Njime. Oni stavljaju prepreke na put onih koje bi svojim doslednim ponašanjem mogli zadobiti za Hrista. Naša je hrišćanska dužnost da pružimo svetu neoborive dokaze da poštujemo veliku zapovest: "Ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga!" – koja ima isti sadržaj kao i zlatno pravilo našega Spasitelja: "Šta god želite da ljudi vama čine, činite i vi njima!" (ST, 12.januar 121.882)

29. decembar 2012.

13. S MOJIM ANĐELOM ČUVAREM

"Gledajte da ne prezrete jednoga od malih ovih, jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice Oca mojega nebeskoga." (Matej 18, 10)

Tek kada Božje providenje budemo posmatrali u svetlu večnosti, tek tada ćemo shvatiti šta dugujemo staranju i zalaganju Božjih anđela. Nebeska bića su aktivno učestvovala u poslovima ljudi. Ona su se pojavljivala u odeži koja je sijala kao munja; dolazila su kao ljudi,

u liku putnika. Ona su prihvatila gostoprimstvo ljudskih domova; delovala su kao vodiči putnicima koje je noć zatekla na putu...

Iako vladari ovoga sveta to nisu znali, anđeli su često govorili na njihovim večicama. Ljudske oči su ih gledale. Ljudske uši su slušale njihove govore. U večnicama i sudnicama nebeski glasnici su zastupali progonjene i potlačene. Oni su obarali namere i zaustavljali zla koja su mogla da nanesu štetu i patnje Božjoj deci. Učenicima u nebeskoj školi sve to biće objašnjeno.

Svaka otkupljena duša saznaće kakvu službu su u njenom životu obavljali anđeli. Kako će to biti kada bude razgovarala sa anđelom koji je bio njen čuvar od njenih najranijih dana; sa anđelom koji je bdio nad njenim koracima i zaklanjao njenu glavu u danu opasnosti; sa anđelom koji je bio s njom u dolini sena smrtnoga, koji je obeležio mesto njenog počivanja i koji će je prvi pozdraviti u jutro vaskrsenja – kada bude doznala istoriju božanskog učešća u životu pojedinca, istoriju rada celoga Neba u svemu što je učinjeno za ljudski rod. (BC, str. 270)

S Božjom rečju u svojoj ruci, svako ljudsko biće... može izabrati društvo koje želi... Može već u ovom svetu boraviti u atmosferi Neba... prilazeći sve bliže i bliže pragu večnoga sveta, sve dok se vrata ne otvore i ono ne uđe. Tamo se neće osećati kao stranac. Glasovi koji će ga pozdraviti, to su glasovi svetih koji su na Zemlji bili njegovi nevidljivi drugovi – glasovi koje je on ovde naučio da prepozna i ljubi. Onaj koji je preko Božje reči živeo u zajednici s Nebom, osećaće se prijatno u nebeskom društvu. (Isto, str. 114)

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2012.
Za internu upotrebu